

w 40-tu egzemplarzach do członków Sodalicii 4 razy w przeciągu roku sprawozdawczego. — Jeden numer zawierający uzupełnienie wykładu Prezydentki Niepokalana, wzorem współczesnej Ziemianki odebrały wszystkie obecne na Zjeździe w Pelpinie Prezydentki i Delegatki. — Pozatem 10 sodalisek prenumeruje „Dwór Maryi“, 15 odprawia rozmyślania, a 18 czyta duchowne.

Pracę apostołską i społeczną można ująć w następujące liczby: 5 Sodalisek należy do Apostolstwa Modlitwy, 9 do Dzieła Rozkrzewiania Wiary, 1 do Straży Honorowej, 1 do 3-go Zakonu, 11 do Stow. św. Wincentego i do Caritasu, 5 do Czerwonego Krzyża i 2 do Bractwa Najśw. Sakramentu. W 9-ciu domach odmawia się wspólnie pacierz, w 15 tu domach urządza się wspólne mszowe nabożeństwa, w 11 tu domach urządza się nabożeństwa czerwcowe, a w 16-tu domach urządza się nabożeństwa październikowe, 1 Sodaliska urządziła misję, 3 Sodaliski opiekują się bielizną kościelną w parafialnych i filialnych kościołach i kaplicach, 15 Sodalisek bierze udział w pracy społecznej i charytatywnej w najbliższym miasteczku, 9 Sodalisek należy do Kół różańcowych, 3 Sodaliski należą do Bractwa Matek Carześcijskich, 1 Sodaliska należy do Oddziału Kat. Stow. Kobiet, 3 Sodaliski należą do Kat. Stow. Młodzieży, 6 Sodalisek prowadzi Koła Gospodyń Wiejskich, 8 Sodalisek prowadzi Koła Ziemianek, a należą do Tow. Ziem. Pom. wszystkie, 3 Sodaliski należą do Zarządu Diec. Akcji Katolickiej, 1 Sodaliska należy do Rady Gminnej, 1 Sodaliska należy do Rady Szkolnej 5 Sodalisek należy do Koła Rodzielskiego w Szkole

Maria Janta-Półczyńska, prezydentka.

15. Sprawozdanie

**Sodalicii Pań Wiejskich Ziemi Poznańskiej
za czas od 20. 6. 1935 do 20. 6. 1936 r.**

Opracowując sprawozdanie w okresie świąt miłości naszego Zbawiciela, zaczynam je od słów Pana Jezusa: „Jeśli mnie kto miłuje będzie chował mowę moją a Ojciec mój umiłuje go i do niego przyjdzie i mieszkanie u niego uczynimy“. (św. Jan 14, 23—31). Pragniemy, aby słowa te były punktem wyjścia naszych prac, tak by widząc zawsze, co na każdym miejscu jest do uczynienia dla Boga i bliżnich, dusze nasze po Bożemu na świat i na ludzi patrzyły i by Bóg, który jest miłością samą, widząc starania nasze, prawdziwej miłości najhojniej udzielił nam raczył. Tej znajomości miłości Bożej i wypływającej z niej miłości swego Stwórcy uczy nas Sodalicia, która stara się na zebraniach swych przypominać nam nie tylko przykazania Boże i kościelne, nie tylko wszelkie potrzeby i wymagania katolicyzmu dnia dzisiejszego, lecz przede wszystkim chce w nas wpoić przekonanie, że intensywność życia świata zewnętrznego wymaga wzmoczonej intensywności naszego życia wewnętrznego.

Praca nasza nie jest łatwa, bo duża liczba sodalisek oraz wielka rozciągłość terenu naszej Sodalicii utrudniają nam częstsze zjazdy. Staramy się te braki uzupełniać przez kontakt piśmienny z sodaliskami. Sodalicia wydaje rok rocznie kalendarzyki ze spisem wszystkich naszych zebrań ażeby uniknąć kolizji z zebraniem innych organizacji. Dalej, wysyła drukowane zawiadomienia z porządkiem dziennym każdego zebrań, aby umożliwić przygotowanie się do dyskusji i przemyślenie tematów poruszonych. Każdorazowo drukuje się sprawozdania z zebrania, aby paniom chorym lub nie mogącym przybyć dać wierny obraz przebiegu zebrań i umożliwić im łączenie się z akcją sodalicyjną. Ogółem wydano w tym roku 4000 druków. Od 1 VII. 1935 r. odbyło się 5 zebrań plenarnych, 5 zebrań aspirantek, 5 zebrań zarządu, 5 nabożeństw z wystawie-

nieniem Najświętszego Sakramentu i nauką, 9 zebrań Sekcji Misyjnej, 7 nabożeństw Sekcji Eucharystycznej.

W Adwencie odbyły się rekolekcje pod kierownictwem O. Moderatorsa Wantuchowskiego T. J., na które Sodalicia zaprasza panie i poza nią stojące, pragnąc i innym ułatwić zbliżenie się „do źródeł wód żywych, wytryskujących ku żywotowi wiecznemu“; sto pań z zadowoleniem skorzystało z chwili duchowego skupienia. Pozatem odbyły się dwie serie rekolekcji zamkniętych w dworach sodalicyjnych a niejedne sodaliski odprawiły rekolekcje zamknięte w klasztorach.

Zebrań cząstkowych Kół sodalicyjnych odbyło się 15, z czego 8 zebrań Koła poznańskiego, 7 na prowincji. Koła urządzają nabożeństwa, na zebraniach przeprowadza się kwadrans ewangeliczne, wygłasza referaty, omawia sprawy miłosierdzia, gwiazdki, rekolekcje, intrynizacji Serca Pana Jezusa, organizacji Godzin świętych, współpracy z Akcją Katolicką i wszelkie aktualne potrzeby katolickie, jak pomoc sprawom bezrobocia, dostarczania odpowiedniej lektury i t. d. Koła dostarczają zarządowi Sodalicii szczegółowych sprawozdań z swej pracy.

Na pierwszym zebraniu plenarnym zapoznała nas prezydentka z programem pracy sodalicyjnej na rok bieżący, pracy, która powinna być należycie zrozumiana i przemysłana przez każdą z sodalisek, tak aby każda zastanawiała się nie tylko nad tym, co z Sodalicii brać, lecz i nad tym, co osobiście wnieść w nią chce i może. Pierwszemu celowi Sodalicii — tej niekończącej się nigdy pracy nad pogłębieniem i udoskonaleniem się — służą referaty O. Moderatorsa o rozbudowie życia wewnętrznego, które dają nam możliwość przemyślenia w świetle prawd Bożych naszego światopoglądu i ułatwiają nam ustosunkowanie się nasze do różnych problemów często trudnych, z którymi styka nas życie a wymagających zdecydowanego, katolickiego rozwiązania. Drugiemu celowi sodalicyjnemu cześć Maryi poświęcamy cykl mariologiczny przez który lepsze poznanie Jej życia i cnót ugruntuje i pogłębi naszą do Niej miłość. Trzeciemu celowi t. j. apostołstwu zamierza Sodalicia dopomóc w tym roku przez omówienie na zebraniach czynnika cnót teologicznych wiary, nadziei i miłości w zastosowaniu praktycznym do naszego życia.

Referaty, wygłoszone na zebraniach plenarnych, były następujące: Cykl O. Moderatorsa o rozbudowie życia wewnętrznego: 1. O przesunięciu punktu ciężkości poza własne ja. 2. O konieczności panowania nad sobą. 3. O praktyce panowania nad sobą. 4. O opanowaniu zewnętrznym i wewnętrznym. P. Rozalii Żółtowskiej „O apostołstwie sodaliski“. P. Jadwigi Czarneckiej „O czynniku wiary w życiu sodaliski“.

Prócz tego na każdym zebraniu O. Moderator przeprowadzał omówienie w cyklu mariologicznym świąt Maryi na dany okres przypadających, obszernie sprawozdanie z ruchu katolickiego świata całego zapoznawało nas z rozpiętością roboty katolickiej, polecanie dobrych książek kierowało naszym doбором lektury. Pragnąc, aby sodaliski żyły pełnią życia Kościoła i orientowały się w wszystkich sprawach katolickich, Zarząd starał się w komunikatach swych obejmować wszelkie przejawy życia katolickiego. W wolnych głosach poruszano potrzeby aktualne. Ostatnio na wniosek jednej z sodalisek w hotelach i pensjonatach Poznania rozwieszone zostaną spisy nabożeństw niedzielnych kościołów tamtejszych.

W sodalicii pracują dwie sekcje; Misyjna pod kierownictwem p. Marii Chrzanowskiej i Eucharystyczna pod kierownictwem p. Marii Pruszyńskiej. Sekcja Misyjna a wydała celem propagandy idei misyjnej obrazki, które mają być przypomnieniem konieczności rozszerzania Królestwa Bożego w myśl słów św. Dionizego: „Najbardziej Boską z rzeczy Boskich jest współpraca nad zbawieniem dusz“. Sekcja kontroluje przynależność do Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary, odprowadza znaczki z napisem: Christus regnat, abonuje pisma misyjne. Pozatem organizuje szczyty i reperacje